

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

داکتر میر عبدالرحیم عزیز

۲۴ جون ۲۰۱۱

شکست دوکتورین اوباما

تخریب و کشتار ادامه خواهد یافت

بیانیه شب ۲۲ جون اوباما شکست امریکا را در افغانستان تسجیل نمود. سیر تاریخی امپراتوری ها را به سوی اضمحلال سوق می دهد. بار دیگر ثابت شد که سرزمین افغان ها جایگاه دفن امپراتوری هاست. با وجود اعتراف غیر مستقیم به عجز و ناتوانی در افغانستان، اوباما با شارلاتانی سعی نمود که تجاوز به افغانستان را یک موفقیت برای امریکا جلوه دهد. اما اوباما این را باید بداند که صرف نشست یک قدرت مغرور و تجاوزگر با یک عده از افراد ضعیف و ناتوان خود نمایان گر پسرروی تاریخی امپراتوری است. افزایش عساکر امریکائی در افغانستان که محور اصلی دوکتورین اوباما را در ادامه تجاوز به افغانستان می ساخت، نتوانست موفقیتی برای اداره اوباما به بار آورد.

اوباما در بیانیه خود بیرون کشیدن حد اقل قوای متجاوز امریکا را از افغانستان وعده داد تا بتواند امریکا را از یک جنگ تحمیلی تجاوزگرانه و شکست احتمالی آینده رهائی دهد و حیات چند عسکر جوان امریکائی را از مرگ حتمی نجات بخشد. امریکا با مصرف ماهانه ده بیلیون دالر پول مالیه دهندگان کمترین دست آورد در خلال مدت ده سال تجاوزش به افغانستان داشته است. شکست امریکا در تیاتر افغانستان از روز های نخست تجاوز و اشغال تثبیت گردید. اول اینکه تجاوز به یک کشور و اشغال یک سرزمین خود یک عمل وحشیانه و ضد حقوقی محسوب می شود. دوم اینکه نصب افراد و گروه های ویران گر، فاسد و بی کفایت که در مجموع جزء خط مشی اصلی امریکا بود، خوشبختانه متجاوزان را به سوی ناکامی در تطبیق اهداف استعماری شان سوق داده است. با وجود بحران سرمایه داری در امریکا و پوسیدگی پالیسی افغانی این کشور، متجاوزان هنوز از تخریب و کشتار دست بر نداشته و به امید موفقیت های غیر قابل پیش بینی اند. وعده برای بیرون کشیدن تدریجی یک بخش از قوای متجاوز امریکا از افغانستان فریبی بیش نیست و صرف جنبه تبلیغاتی انتخاباتی دارد.

بازگشت تقریبی ده هزار تن از قوای امریکا تا اخیر سال جاری تقلیل قابل ملاحظه در ترکیب عددی قوای متجاوز نیست. جنرالان دست آزاد دارند که کدام قواء و از کدام محل دور گردد. محتمل است که برای فریب ستراتیژیک تنها قسمتی از نیرو های کمکی را که وظایف جنگی ندارند از تیاتر افغانستان دور سازند. نیرو های کمکی معمولاً قرار دادی ها را مورد حمایت قرار می دهند و از رویائی نظامی دوری می جویند. اوباما در نطق خود متذکر شد که بیرون ساختن قوای امریکا نتیجه "موفقیت امریکاست که از موضع قوی" صورت می گیرد. کذب و دروغ درین ادعا آنقدر برجسته است که جانی برای تبصره باقی نمی ماند. این موفقیت کاذب اگر هم احیاناً اتفاق افتاده باشد به قیمت قتل عام هزار ها انسان و ویران شدن هزار ها خانه و بی جا شدن صد ها هزار تن تمام شده است. البته که این یک موفقیت هم است: **برای کارخانه جات اسلحه سازی و میهن فروشان و دست نشانندگان امریکا در کابل.** اگر ادعای چنین موفقیتی هم پذیرفته شود، چه دلیلی باقی می ماند تا با طالبان مذاکره کرد. زمانی که یک قدرت خودخواه و زورگو حاضر می شود با یک دشمن "شکست خورده" دور میز بنشیند و التجای شفقت نماید، آبرویی برای آن متجاوز باقی نمی ماند. ما این حالت را در روز های اخیر جنگ ویتنام و جریان کنفرانس صلح پاریس و رویائی امریکا با ویتکنگ و ویتنام شمالی دیدیم.

امریکا افغانستان را طبق میل رها نخواهد کرد. آمادگی برای تأسیس لشکرگاه های دایمی امریکا در افغانستان که مورد حمایت میهن فروشان افغانی هم است، اهداف جیو – ستراتیژیک امپریالیسم امریکا را در منطقه نشان می دهد. تصمیم امریکا در حفظ تفوق نظامی اش و تسخیر و یا حاکمیت بر چشمه های نفت و گاز آسیای مرکزی مستلزم ایجاد لشکرگاه های نظامی در افغانستان خواهد بود. یک نظام دست نشانده در کابل و موجودیت سیستم فیودالی نظامی و اداری فعلی که مخلوق تجاوز است، این امیدواری را برای امریکا می دهد که برای مدت طولانی در افغانستان باقی بماند. اوباما از یکسو از "تقلیل قواء" صحبت نمود و از جانب دیگر برای رازی ساختن نیرو های جنگ طلب و نظامیان انسان کش امریکا وعده داد که جنگ علیه سازمان های "تروریستی ضد امریکا" در پاکستان ادامه خواهد یافت. سازمان های تروریستی ساخت امریکا بدون تشویش بمباردمان کماکان به فعالیت خود ادامه خواهد داد.

جنگ در افغانستان ماهانه ده بیلیون دالر برای متجاوزان امریکا مصرف دارد. با وجودیکه غارت دارائی های زیر زمینی افغانستان و عاید ناشی از قاچاق مواد مخدره می تواند قسمتی ازین مصارف را جبران کند، با آنهم ستون فقرات مالیه دهندگان امریکا در زیر فشار مصارف کمرشکن نظامی خم شده است. اوباما می داند که مردم امریکا مخالف جنگ و تجاوز اند خصوصاً در آوانی که بیکاری در امریکا بیداد می کند و شرایط اجتماعی و سطح زندگی طور بی سابقه رو به خرابی می رود. از اینرو داخل ساختن کلماتی مانند "کاهش شدت جنگ" و "روشنی صلح امن" در بیانیه وی صرف برای انحراف ذهنی مردم امریکا و جهانیان بود. اولیگارشالی مالی امریکا تداوم حاکمیت خود را در تفوق نظامی و جنگ دایمی می بیند. قربانیان اول این روش ضد بشری مردم کشور های اشغال شده و کارگران بی بضاعت امریکا اند.

اوباما اظهار داشت که امریکا در جریان دو جنگ در افغانستان و عراق مجموعاً ۶۰۰۰ تن از عساکر خود را از دست داده و هزار ها تن دیگر در میدان جنگ زخمی و معیوب شده اند. اما بی شرمانه از کشتار و تعداد تلفات مردم افغان و عراق و تخریبات عمدی شهر ها و آثار تاریخی افغانستان و عراق توسط نظامیان امریکائی طفره رفت. کی می تواند به جزء از یک تعداد جنگ طلبان داخلی و یک مشت مزدوران افغانی در داخل و خارج ازین جنایات چشم پوشی نماید و آنرا یک امر طبیعی جریان جنگ بنامد.

بیانیهٔ اوباما از یکسو نوید تداوم جنگ را برای نظامیان و اولیگارش‌های امریکا داد، اما از سوی دیگر شکست امریکا را در افغانستان و کسوف احتمالی امپراتوری را در سطح جهانی به سمع جهانیان رسانید. تا زمان شکست نهائی، امریکا جنگ و کشتار را در افغانستان ادامه خواهد داد و دل‌وحشیان و مزدوران را شادمان خواهد کرد.